

Arrest

nr. 94 637 van 8 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 13 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat I. SIMONE en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 februari 2012 het Rijk binnen en diende op 13 februari 2012 een asielaanvraag in. Op 13 augustus 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Guinees staatsburger te zijn van Soussou origine. U werd op 7 november 1993 geboren te Boké. U woonde in de wijk Khunyewade met uw moeder en stiefvader van Malinké origine. In 2009 leerde u een meisje, K.B. van Peul origine, kennen tijdens een dansfeest in uw wijk met wie u een relatie begon. Uw moeder, met wie u samen palmolie verkocht op verschillende plaatsen in Boké, overleed op 27 september 2010. U besloot de zaak op uw eentje verder te zetten. Door tijdsgebrek wegens het vele werk verbrak u de relatie met K.B. eind 2010. Eind november 2011 liet K.B. u weten dat ze vier maanden zwanger was en dat u de vader was van het kind. U ontkende, waarna jullie ruzie kregen en K.B. dreigde om een abortus te plegen. U had daarna geen contact meer met haar. Op 29 december 2011 belde een vriend van u om te zeggen dat K.B. gestorven was ten gevolge van complicaties na een mislukte abortus. De familie van het meisje kwam op dezelfde dag naar uw huis en vernielden alles omdat zij dachten dat u haar voorgesteld had om een abortus te plegen. U was niet thuis op dat moment en die nacht verbleef u in Kolabunyi. De volgende dag belde u een vriendin van uw moeder, B. B., die u opving in Conakry. Op 11 februari 2012 verliet u Guinee met behulp van B. B.. Op 12 februari 2012 kwam u aan in België waar u de volgende dag, op 13 februari 2012, asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de redenen voor uw vlucht, geen verband houden met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van uw problemen met de familie van uw overleden ex-vriendin (CGVS gehoorverslag p. 6). Zo stelt u dat u door de familie van K.B. werd gezocht, nadat ze ten gevolge van een abortus was overleden (zie gehoor CGVS, p.6). Er dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen van familiale en private aard zijn en als dusdanig niet onder de criteria van de Vluchtelingenconventie vallen (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt dat u enkel omwille van het overlijden van uw ex-vriendin en het feit dat u daardoor gezocht wordt door haar familie besloot het land te verlaten en u geen andere problemen kende in uw land van herkomst.

Verder dient eveneens vastgesteld te worden dat u verklaringen aflegde die de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen ondergraven en er u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Zo legde u ongeloofwaardige verklaringen af over uw relatie met K.B..

Op de vraag wanneer jullie een relatie begonnen kwam u niet verder dan te zeggen in 2009 (CGVS gehoorverslag p.7). Gevraagd of u iets specifiek kon zijn antwoordde u ontkennend (CGVS gehoorverslag p. 7). Op de vraag hoe oud K.B. was kon u enkel zeggen dat ze 19 was toen u haar leerde kennen (CGVS gehoorverslag p. 8). U wist niet te zeggen welke dag haar verjaardag was (CGVS gehoorverslag p. 8). Vreemd genoeg verklaarde u dat ze bij jullie eerste ontmoeting zei dat ze een paar dagen eerder 19 was geworden en u antwoordde dat u een paar dagen later 19 zou worden (CGVS gehoorverslag p. 8). Ondanks het feit dat jullie verjaardagen maar een paar dagen uit elkaar zouden liggen en jullie een relatie hadden van minstens een jaar (afhankelijk van uw eigen verklaringen) kent u haar verjaardag niet. Op de vraag wanneer jullie relatie eindigde antwoordde u in eerste instantie eind 2010 (CGVS gehoorverslag p.7). Wanneer u later tijdens het gehoor opnieuw gevraagd wordt wanneer jullie relatie beëindigd werd antwoordt u dat u het niet weet. Gevraagd bij benadering de datum van jullie breuk te geven stelt u dat u zich het echt niet meer kan herinneren (CGVS gehoorverslag p.9). Dat u dergelijke fundamentele gegevens niet kan verstrekken over uw relatie doet vragen rijzen bij de waarachtigheid van uw relatie met K.B..

Daarnaast legde u ongeloofwaardige verklaringen af over het feit dat dat de familie van K.B. u zou vieren.

U verklaarde dat u en K.B. in dezelfde wijk, Khunyewade, woonden en iedereen in jullie omgeving wist van jullie relatie alsook van jullie breuk (CGVS gehoorverslag p. 7,8 en 9). Ook zouden gemeenschappelijke vrienden van u en K.B. aan u verteld hebben dat ze een andere man zag en u zou hen zelf ook samen gezien hebben in uw wijk (CGVS gehoorverslag p.8). Op de vraag waarom de familie van uw ex-vriendin u viseerde antwoordde u dat ze dachten dat u haar gezegd had een abortus te plegen en dat ze wisten dat u een relatie met haar had (CGVS gehoorverslag p.10). Gewezen op uw verklaringen dat iedereen wist dat jullie al bijna een jaar uit elkaar waren antwoordde u dat haar familie dat niet wist (CGVS gehoorverslag p.10). Gewezen op het feit dat het weinig

geloofwaardig is dat de hele wijk zou weten dat jullie al een jaar geen koppel meer waren en dat de familie van K.B. hiervan niet op de hoogte was stelde u dat jullie nog vaak belden en dat u vaak bij haar thuis passeerde zodat het voor haar familie moeilijk was om te zien dat jullie geen koppel meer waren (CGVS gehoorverslag p. 10). Deze uitleg staat evenwel haaks op uw andere verklaringen dat jullie in de periode na de breuk en voor u op de hoogte was van de zwangerschap, enkel eens telefonisch contact hadden maar elkaar niet meer zagen (CGVS gehoorverslag p. 9). Op basis van voorgaande vaststellingen dient besloten te worden dat u niet aannemelijk kan maken dat de familie van K.B. u zou viseren omwille van een fatale abortus van hun dochter/zus.

Verder kunnen er vragen gesteld worden bij het beweerde gedrag van uw ex-vriendin.

Zo verklaarde u dat u voorbij fietste in de wijk en dat uw ex-vriendin, waarmee u al een jaar gebroken had, u aansprak. Ze zou u verteld hebben dat ze al vier maanden zwanger was en dat u de vader was (CGVS gehoorverslag p. 9). Toen u ontkennde dat u de vader was zou ze kwaad zijn weggelopen en geroepen hebben dat ze een abortus zou plegen (CGVS gehoorverslag p. 9). Dat uw ex-vriendin, die een relatie met iemand anders had en wetende dat u onmogelijk de vader zou kunnen zijn, zou zeggen dat u de vader was van haar kind, dat ze dit pas na vier maanden zwangerschap zou vertellen en eerder toevallig als u voorbij fietste én dat ze nog een maand zou wachten om effectief een abortus te plegen komt als weinig geloofwaardig over.

Tenslotte legde u voor het CGVS een aantal verklaringen af die tegenstrijdig zijn met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Zo verklaarde u op DVZ dat uw ex-vriendin stierf tijdens de ingreep (DVZ verslag p. 3) terwijl u op het CGVS verklaarde dat ze na de abortus ziek werd en een paar dagen later overleed in een ziekenhuis (CGVS gehoorverslag p. 6). Ook verklaarde u op DVZ dat de familie van uw ex-vriendin u viseerde omdat ze dachten dat u de abortus had uitgevoerd (DVZ verslag p.3) terwijl u op het CGVS stelde dat u gezocht werd omdat u haar een abortus had aangeraden (CGVS gehoorverslag p. 6). Tenslotte gaf u op DVZ aan dat uw ex-vriendin met haar vriendinnen over haar zwangerschap praatte (DVZ verslag p.3) waar u op het CGVS verklaarde dat enkel haar beste vriendin op de hoogte was van haar zwangerschap (CGVS gehoorverslag p. 9). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen stelt u dat de tolk op DVZ uw verhaal veranderd zou hebben en dat u dit zowel aan de sociaal assistent van het opvangcentrum alsook aan uw advocaat gesignaleerd zou hebben (CGVS gehoorverslag 10). Er dient echter op gewezen te worden dat het verslag van DVZ u in het Soussou werd voorgelezen en door u werd ondertekend voor akkoord. Ook werd aan het begin van het gehoor bij het CGVS gepolst naar opmerkingen bij het DVZ-gehoor. U gaf toen aan dat er verkeerdelijk genoteerd was dat u uw ex-vriendin gezegd had dat ze een abortus moest plegen terwijl u dat niet gevraagd zou hebben en het haar eigen beslissing was (CGVS gehoorverslag p. 3). Gevraagd naar andere zaken die niet correct zouden zijn weergegeven in het verslag van DVZ gaf u aan dat dat het enige was (gehoorverslag CGVS p. 3). Tenslotte verwijst u naar een handmatige aanpassing van de datum van 29/12/2012 naar 29/12/2011 in uw relaas door de interviewer van DVZ. Dit wijst er enkel op dat het verslag met u werd overlopen en werd aangepast na uw opmerkingen.

Op basis van voorgaande vaststellingen kan niet gesteld worden dat u, wegens gebrek aan geloofwaardigheid, aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Volledigheidshalve dient tenslotte opgemerkt te worden dat u geen enkel document neerlegt ter staving van uw identiteit, reisweg of asielrelaas.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee dient het volgende te worden vastgesteld. De verschillende geraadpleegde informatiebronnen stellen dat sinds de verkiezingsoverwinning van Alpha Condé in 2010, de veiligheidssituatie verbeterd is, hoewel politieke spanningen nog voelbaar zijn. Het stoppen van de dialoog tussen de regering en bepaalde politieke oppositiepartijen toont dit aan. Er moet ook gewezen worden op mensenrechtenschendingen door de Guineese veiligheidstroepen bij politieke manifestaties. Guinee is dus in 2011 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerd en sporadisch geweld en dergelijke. Het is dan ook nu aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat aan de voorwaarden wordt vervuld om de overgangperiode te beëindigen en in een rustig klimaat parlementsverkiezingen te houden. De komende maanden zullen dan ook beslissend zijn voor de toekomst van het land (zie SRB, «Guinée – Situation sécuritaire», Cedoca, dd. 24 januari 2012).

Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding

kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4, § 1). Uit voormelde informatie blijkt echter dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land. In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik in Guinee geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept als “Eerste en enige middel” in:

“Schending van de artikels 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991) en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen.”

3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoeker verklaart Guinee te zijn ontvlucht omdat hij er geïsoleerd werd door de familie van zijn ex-vriendin, die hem verantwoordelijk achtte voor haar overlijden na een mislukte abortus.

4.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

4.3. Verzoeker heeft in de loop van zijn asielpcedure echter geen enkel document neergelegd. Hij staat noch zijn identiteit, noch zijn reisweg noch zijn asielmotieven. Verzoeker verklaarde dat *"toen ik op school zat heb ik een document"* maar dat is hij *"kwijtgeraakt"* en *"nadat ik met school gestopt was had ik geen documenten meer."* Verzoeker toont echter niet aan dat hij in Guinee geen documenten behoefde om zich te legitimeren in het dagelijkse leven en voor zijn professionele activiteiten in het kader van de handel in palmolie van zijn moeder die hij na haar dood voortzette. Verzoeker biedt hiervoor geen aannemelijke verklaring, wat zijn algehele geloofwaardigheid aantast.

4.4. De commissaris-generaal hecht geen geloof aan verzoekers voorgehouden asielrelaas. Verzoeker laat na de essentie van zijn relaas aan te tonen en zijn verklaringen zijn behept met tal van vaagheden, tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden inzake elementaire gegevens die de kern raken van zijn asielrelaas. Vooreerst toont verzoeker niet aan dat hij een relatie had met een meisje dat intussen overleden is. Ook zijn verklaringen kunnen er niet op duiden dat verzoekers relatie met K.B. waarachtig is. Daargelaten dat verzoeker de verjaardag van K.B. niet kende terwijl hun relatie ruim een jaar duurde en hun verjaardagen slechts een paar dagen uit elkaar lagen, kon hij zowel het begin als het einde van hun relatie zelfs niet bij benadering situeren. Het kan evenmin overtuigen dat de familie van K.B. er niet van op de hoogte was dat ze hun relatie hadden stopgezet terwijl de hele wijk waarin zij woonden hiervan afwist en K.B. intussen een andere man ontmoette. Verder kan het relaas evenmin overtuigen. Immers is het niet aannemelijk dat verzoeker gevisieerd zou zijn door K.B., bij een toevallige ontmoeting lange tijd na het einde van hun relatie, terwijl ze toen reeds een relatie had met een andere man en in de wetenschap verkeerde dat verzoeker onmogelijk de vader kon zijn van haar ongeboortekind, laat staan dat ze omwille van verzoekers ontkenning bedreigd zou hebben met een abortus en een maand later ook effectief een abortus liet uitvoeren. Tenslotte wijst de bestreden beslissing op incoherenties in verzoekers verklaringen inzake het contact dat verzoeker nog had met K.B. nadat ze hun relatie beëindigd hadden, de omstandigheden waarin K.B. zou overleden zijn, de reden waarom de familie van K.B. hem viseerde en het aantal vriendinnen van K.B. die op de hoogte waren van haar zwangerschap, die de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder onderuithalen.

4.5. Verzoeker *"is van mening dat de bestreden beslissing is gebaseerd op onjuiste feiten"*. Verzoeker voert aan *"dat er bij zijn eerste gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken problemen waren met de tolk"* en dat hij *"heeft dit tijdens het gehoor op de Commissaris Generaal aangehaald"*. Verzoeker *"deelde mee dat zijn verhaal door de tolk bij de Dienst Vreemdelingenzaken op een totaal andere manier werd overgebracht"* en *"dat hierdoor bepaalde vergissingen zijn kunnen ontstaan"*, zoals dat *"er bij de Dienst Vreemdelingenzaken genoteerd staat dat de ex-vriendin tijdens de ingreep overleed"*. Verzoeker *"had er niet aan gedacht om dit direct al bij de aanvang van het gehoor te melden"* doch meent dat *"Uiteindelijk maakt het niet uit wanneer de opmerking wordt gedaan door verzoeker, gezien het tijdens het gehoor werd meegedeeld aan de tegenpartij en niet achteraf na het gehoor."* Verzoeker wijst er ook op dat *"Tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken wordt ook telkens de melding gemaakt dat men de essentie moet vertellen, dat men bij de tweede gehoor de volledige tijd krijgt om zijn verhaal in detail over te brengen"*, dat hij *"4 verschillende bronnen had om achter de waarheid omtrent de abortus te komen"* en *"dat hij niet goed is in het onthouden van data's hetgeen hem niet kwalijk kan worden genomen."*

4.6. De Raad benadrukt dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). Hoe dan ook ziet de Raad niet in dat indien verzoeker gevraagd werd om enkel de essentie te vermelden, hij hierdoor een geheel andersluidende versie van de feiten aanbracht.

4.7. Uit het gehoorverslag blijkt dat toen aan verzoeker bij het begin van het verhoor op het CGVS gevraagd werd naar het verloop van het verhoor bij de DVZ, hij antwoordde *"Mijn eerste verhoor verliep in het Nederlands dus ik verstond de inhoud niet. Ik heb toen mijn verhaal aan mijn sociaal assistent gegeven die dat voorgelezen heeft. Er waren kleine veranderingen aan mijn verhaal"*. Echter stelt het verslag van de DVZ uitdrukkelijk dat *"het verslag werd voorgelezen in het Soussou"*, en verzoeker het

verslag ondertekend heeft. Bovendien blijkt uit het verslag van het gehoor op het CGVS dat verzoeker zelf erkent dat inzake het tijdstip waarop zijn huis vernield werd hij op de DVZ kon *“aangeven dat de datum niet correct was”* en *“Dat is aangepast”*, wat er ontegensprekelijk op wijst dat verzoeker in kennis werd gesteld van de inhoud van het verslag, en hij onjuistheden kon verbeteren. Hoe dan ook, toen er aan verzoeker op het CGVS gevraagd werd welke fouten er in het DVZ-verslag dan wel voorkwamen, antwoordde hij dat *“Er staat dat ik tegen mijn vriendin gezegd had van abortus te plegen. Ik heb dat niet aan haar gevraagd dat was haar eigen beslissing”*, maar dat er verder geen andere zaken meer waren die niet klopten en het *“Enkel dat”* was (gehoorverslag CGVS, p.3). De talrijke tegenstrijdigheden waar in de bestreden beslissing op gewezen wordt blijven dan ook overeind.

4.8. Verzoeker kan evenmin worden bijgetreden waar hij de hiaten in zijn verklaringen tracht te vergoelijken door te stellen dat zijn relaas gebaseerd zou zijn op diverse bronnen, noch door zijn beweerde onvermogen om zich data te herinneren. De voorgehouden feiten vormen een manifeste afwijking op de alledaagsheid zodat zij in het geheugen zouden gegrift zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan; zij zijn immers van determinerende invloed geweest op verzoekers verdere leven nu zij hem ertoe zouden hebben aangezet zijn omgeving en land van herkomst te verlaten. Ook van de elementen waar verzoeker geen zekerheid over had of die hij van anderen moest vernemen kan verwacht worden dat hij hierover toch minstens coherent is.

4.9. Waar verzoeker tenslotte argumenteert dat de familie die zijn huis vernielden *“deden dit ook gezien ze van Peul origine waren en dat ze dachten dat verzoeker van Malinke was, gezien zijn stiefvader die origine heeft”*, is dit in strijd met zijn verklaringen op het CGVS, waar hij enkel zei dat *“Op dat moment was het verkiezingscampagne en was er een groot probleem tussen mensen van Peul en Malinké etnie. En mijn stiefvader behoort tot de Malinkéstam”* en daarom *“dachten veel mensen dat ik ook Malinké was”* (gehoorverslag CGVS, p. 6-8) doch geenszins beweerde dat de familie van B.K. dit ook dacht. Bovendien komt de bewering dat in een wijk waar *“Iedereen kent elkaar”* (gehoorverslag CGVS, p.9), en waar de Peul etnie en de Malinké etnie op gespannen voet leven, de familie van verzoekers ex-vriendin die hem persoonlijk kenden, er verkeerdelijk vanuit gingen dat hij niet tot de Peul etnie, maar tot de Malinké etnie zou behoren.

4.10. Verzoeker beperkt zich voorts in het verzoekschrift tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er evenmin afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. De Raad dient dan ook vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

4.11. Daargelaten de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, benadrukt de Raad dat verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat hij omwille van zijn voorgehouden problemen met de familie van zijn overleden ex-vriendin, nood zou hebben aan internationale bescherming. Immers, van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij alvorens zijn land van herkomst te ontvluchten om op zoek te gaan naar internationale bescherming eerst alle vormen van nationale bescherming waarop hij aanspraak kan maken, uitput. Verzoeker toont echter niet aan dat hij geen beroep kon doen op de bescherming van de Guineese autoriteiten, noch dat hij hiertoe enige poging zou hebben ondernomen. Verzoeker maakt dan ook geenszins aannemelijk dat hij zijn land van herkomst diende te ontvluchten omdat hij nood had aan internationale bescherming.

4.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker haalt in het verzoekschrift geen specifieke argumenten aan voor de toekenning van de subsidiaire bescherming en steunt zich aldus uitsluitend op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK